

SZTÁLIN ÉSZAKRA TEKINT

HANTI — OSZTYÁK MESE

A hanti, amint reggel felkelt, kiment az utcára. Először napkelte irányába nézett, majd délre tekintett.

Magasan állt a fák koronája felett a nap, mert a fényes nap sugarai hozzánk, északra is elhatolnak. Ez a nap — Sztálin. Így szólt hozzánk:

— Északon az emberek nagyon szegényen és csukott szemmel élnek. Ezen a népen segíteni kell, fel kell nyitni a szemét.

És Sztálin felnyitotta a szemünket, Sztálin erőt adott nekünk. A szegény hantik mindent megértettek, mindent megismertek. Sok meleg sugár érkezik hozzánk ide a tajgába, a Sztálin-naptól.

Mi pedig, együtt az egész néppel, így köszöntjük Sztálint:

— Te drága Sztálin, jóságos apja távoli tájak szülötteinek, te adtál nekünk szép, boldog nappalt a sötét tajgában.

Cobolyoknak és kékrókáknak se szeri, se száma. Sok-sok fajta madár énekel dús erdeinkben. S mint ahogy a kő zuhan a hegyről a gyorsfolyású patakba, úgy hullottak le a cári törvények. Jól élnek most a hantik; örökké ragyog a tajga felett a Sztálin-nap.

(Megjelent a Szovjet népmesék Leninről és Sztálinról c. kötetben,
Ifjúsági Könyvkiadó, 1953.)